

ההכנה לקדושת אלול

בשבוע שעבר כתבנו על כך שתחילת הארת הימים נוראים הוא ביום ט"ו באב, אשר אז נמשך אור ה'זכרון' להיזכר מהתכלית הנצחית.

א. ולעובדא למעשה, יש להתחדש החל מיום זה בעבודת 'קימת חצות' - לקום בחצות הלילה ולעסוק בתורה ותפילה ועבודת השם. שכן, עבודה זו מסוגלת ביותר להמשיך על האדם 'זכרון בעלמא דאתי' (ליקוטי הלכות, ברכות הראיה וברכות פרטיות ה, יח).

וכפי שלימדנו רבינו: "על ידי קימת חצות לילה, לסדר תיקון חצות ולעסוק בתורה ותפילה והתבודדות, על ידי זה זוכין לברר הטוב מן הרע, ולהמשיך על עצמו הזיכרון האמתי, לזכור תמיד תכליתו וסופו הנצחי ולאדבקא מחשבתיה תמיד בעלמא דאתי, ולהסתכל על כל מה שהשם יתברך מסבב ומגלגל עמו בכל יום, שהכל כאשר לכל הוא כדי לרמז לו רמזים בכל עת להתקרב אליו, שזה עיקר התכלית הטוב האמתי. ועיקר קיום האדם בזה העולם, מספר ימי חיי הבלו, וכל מה שנעשה עמו בכל יום, הכל הוא בשביל זה לבד" (ליקוטי עצות, חצות א. ע"פ ליקוטי מוהר"ן, נד).

ב. והחל מיום זה, צריכים להוסיף בלימוד התורה בלילה. כמו שאמרו חכמינו ז"ל: "מכאן ואילך, דמוסיף יוסיף, ודלא מוסיף יאסף" (תענית לא ע"א) וכן נפסק בשולחן ערוך (יו"ד רמז, כג).

ג. ועצם ההוספה בלימוד התורה, מסוגלת ביותר לתשובה ולכפרת

להשם יתברך בימים הנוראים הממששים ובאים (וכמו שהאר"ק בזה רבי שמואל הורביץ זצ"ל במכתביו, מכתבי שמואל פ"ג).

ערב ראש חודש אלול:

א. אם כל 'ערב ראש חודש' הוא יום מסוגל לתשובה, 'ערב ראש חודש' אלול על אחת כמה וכמה. ונוהגים כל בית ישראל לערוך בו סדר 'יום כיפור קטן' בהתעוררות רב (ראה 'מטה אפרים' סימן תקפא סעיף ג).

ב. וכבר גילה לנו מוהרנ"ת סוד התענית של 'ערב ראש חודש', ומדוע הוא נקרא בשם 'יום כיפור קטן', וכתב בתוך דבריו: "בכל ערב ראש חודש מתענין, כדי להמשיך קדושת יום הכיפורים. ועל כן קורין אותו 'יום כיפור קטן', כי בהתענית של ערב ראש חודש ממשיכין ביותר קדושת יום הכיפורים שמתחלת בראש השנה שהוא בראש חודש, כי בכל ראש חודש צריכין להמשיך קדושה זאת!" (ליקוטי הלכות, בה"ר וב"פ ד, יא).

ומדברים אלו יתעורר הקורא הנלבב לנצל כראוי 'ערב ראש חודש' זה בתענית ותשובה, שהוא האחרון לפני בוא יום ראש השנה.

ה. ואלו אשר סיפק בידם, משתטחים על קברי הצדיקים. ובזמנו של מוהרנ"ת, היו נוהגים הרבה מאנשי שלומנו לבוא ולהשתטח על ציון רבינו הקדוש באומן (ראה 'ימי מוהרנ"ת' ח"ב י"ד).

עוון. וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: "אם נכשל אדם בעבירה וחייב מיתה בידי שמים, מה יעשה ויחיה? אם היה למוד (=גיל) לקרות דף אחד קורא שני דפים, ואם היה למוד לשנות פרק אחד ישנה שנים" (מדרש רבה, קדושים כה).

ה. ובפרט, אם הלימוד הוא בקביעות חוק ולא יעבור, יש בכוחו להוציא את האדם מכל המצודות הרעות שנלכד בהם (ראה: שיחות הר"ן, יט).

ה. ולכן, ביום זה של 'חמשה עשר באב', הוא הזמן להוסיף בלימוד התורה, בקביעות חזק, ובכך יכפר עוונותיו ויזכה לצאת מכל המצודות הרעות שנלכד בהם, ולשוב בתשובה שלימה

נהמת לב

קדושת חודש אלול הממשמש ובא

חוסה עלי כרב רחמיך, כרב ישועתך, כרב טובותיך, כרב הצלותיך. יהמו מעריך עלי, על נרדף כמני, על חסר דעה חסר עצה כמנוני. אמיץ וחזק את לבבי בראתך ועבודתך. וזכני שאשים אל לבי ואזכר היטב בלבי ובדעתי תמיד את התכלית האחרון ואזכה לרבך מחשבתך ולבכי תמיד בעלמא דאתי ותעורני ותושיעני שאזכה לקום בכל לילה בחצות ממש. ולא יעבר עלי חצות לילה בשנה לעולם. רק אזכה להתעורר ולקום בכל לילה ולילה בחצות ממש כל ימי חיי לעולם. חק ולא יעבר ואזכה אז להתגבר כארי לעסק בתורה ועבודה באמת (ה"א הפילה"ד)

תולדות חיי הקדושים של גאון עוזנו מוהרנ"ת זי"ע ע"פ ספר 'כאש ובמים' באדיבות מכון 'נחלת צבי' • מעובד ע"י הר"ר דוד דגן

שב העולם

מרואי פני המלך

בסוף תקופת מגורי רבינו במדוודיבקה, אירע מעשה שבעקבותיו נאלץ משמשו רבי שמעון לגלות למקום מרוחק מאוד, מעבר לנהר הדאן (נהר הדון, תחילתו בעיר בובריק שבחסידה ומגיע עד לאזור קוחסטאן) הנמצא במרחק של למעלה ממאה פרסאות ממדוודיבקה, ויהודים כמעט ולא נמצאו בו.

כעבור למעלה משלוש שנים מפרידתו מרבינו, הזדמן לרבי שמעון ניסיון מור; הבעל-דבר ניסה לפתות אותו לדבר עבירה. ראה רבי שמעון שנמצא הוא בסכנה גדולה, עמד בעזות דקדושה, תפס את שפתיו ושיסע אותן - - - דם רב ניגר ממנו אך הוא ניצל מן העבירה. באותה העת צפה רבינו הקדוש בנעשה עם תלמידו ואמר: "כבר רחמנות עליו, צריך להוציאנו ממשם". ואמנם, כעבור זמן קצר, חזר רבי שמעון אל רבינו, שכבר התגורר בברסלב.

כל כך עלה ממדרגה למדרגה

בבואו, אמר לו רבינו: "דע, שכמו שהיה חילוק אצלי מיום לידתי עד היום שיצאת ממני, כמו כן יש חילוק עכשיו בין היום שיצאת ממני לבין היום הזה!"

פרק ל"ד

ולא השיב לו מאומה. כעבור זמן, חזר רבי שמעון וביקש זאת מרבינו, כשהוא מזכיר לו את המאורע שאירע כשנסעו פעם אחת בעגלה על אם הדרך מאוסאטין בואכה מדוודיבקה, הגיעה העגלה אל פסגת הר ומשם החלה דוהרת במהירות כלפי מטה, לפתע ניתק ונפל אחד מגלגלי העגלה וכל הנוסעים היו בסכנה גדולה. והצליח לעצור אותה בגופו.

רבינו השיבו: "אכן טוב עשית". בכך רמז לו, שעבור דבר זה לבד, אין די שיבטיח לו דבר גדול כזה.

אולם רבי שמעון לא הרפה, וכעבור זמן, שטח שוב בקשתו לפני רבינו. הפעם, לשמחתו הגדולה, נעתר לו רבינו ואף גילה לו כי אמו המנוחה מרת פייגא ע"ה באה אליו מן העולם העליון ושאלה אותו מדוע אינו מסכים לבקשת משמשו.

מוהרנ"ת עמד אז לפני רבינו והתקנא בזכותו זו שקיבל רבי שמעון לשמש את רבינו בעולם הבא, אמר לו רבינו: "אבל אתה תהיה מרואי פני המלך!" (ובלשון אחר: "אתה תשב בשולחן") (שיחות מזקני אנ"ש, ושי"ט ק' החדש חלק ד' הנמצא בשלבי עריכה).

"כלומר" - מבאר מוהרנ"ת - "כל כך עלה ממדרגה למדרגה ומשם להלן יותר, גבוה מעל גבוה למעלה, עד שנעתק באלו השנים מדרגות רבות כל כך, עד שיש חילוק אצלו בין אותו הזמן לבין עכשיו, כמו החילוק שהיה בין יום לידתו לאותו הזמן. ומי שיש לו מוח בקדקדו, יוכל להבין מעט מגדולת רבינו ז"ל מעניין זה..." (שיחות הר"ן, קנט)

ובסוף ימיו של רבינו, אמר למשמשו רבי שמעון:

"כמו שאתה רואה אותי, כל מה שיגעתי וטרחתי ופעלתי על ידי עבודתי מעודי עד היום הזה - עתה אני יכול לפעול כל זה ביום אחד!"

וכעבור זמן, אמר לו: "עתה יכול אני לפעול את כל זה בשעה אחת". לימים, כששוחח עמו, אמר: "עכשיו אני יכול לפעול כל זה ברגע אחד" ומסיים מוהרנ"ת: "והבן היטב עד היכן הדברים מגיעים!" (שם, קנד).

משמש בעולם הבא

כשחזר רבי שמעון מגלותו הממושכת, ביקש מרבינו שיבטיח לו שיזכה לשמשו גם בעולם-הבא. רבינו שתק

בעקבותיהם של החסידים בדורות שעברו

השבת אכידה בציון רבינו

בקיץ תקס"ח, לאחר שחזר רבינו מנסיעתו הקדושה והמופלאה איש אמיד היה מר וולפסון שבעיר לניגרד. כשבנו חביבו הגיע לימי בחרותו, שלח אותו ללמוד תורה בישיבה הגדולה שבעיר קייב.

כעבור זמן מה, מצא לו הבן חברים לא טובים, ולאט לאט החל מתדרדר והולך, ועם הזמן עזב לגמרי את הישיבה. משם והלאה המשיך במדרון, עד אשר נעשה גנב מקצועי ר"ל. השמועה אודותיו הלכה והתפשטה, עד אשר הגיעה לאוזני הוריו, שקיבלו את הבשורה המרה בכאב לב ובעגמות נפש.

הדבר לא נתן להם מנוח, יום ולילה שקועים היו בצערם אשר נגע עד הנפש, עד אשר קם האב ונסע לקייב, כדי לפגוש את הבן, לראות מצבו, ולדבר על לבו לעזוב דרך רשע. ובהיותו בעל יכולת, כל אשר לו היה מוכן ליתן בעדו.

בבואו העירה, החל לטכס עצה באיזה אופן יחפש אחר בנו בעיר גדולה כל כך. אך רק הגיע, וכבר עברה השמועה מאיש לאיש, וכששמע הבן שאביו מחפשו התחבא מפניו. האב המבולבל הסתובב בקייב, ואין אתו יודע עד מה, כדת מה לעשות, למצוא את בנו.

בעמדו ברחוב העיר, והאיש משתאה, ניגש אליו החסיד ר' הערש לייב ליפל, ושאלו: מהיכן אתה, ומה אתה מחפש? העשיר הלך סיפר לפניו את צערו, ושפך את מרירות לבו.

ענה ר' הערש לייב ואמר לו: כל האבירות נמצאים אצל הצדיק, כך מבואר בליקוטי מוהר"ן תורה קפ"ח. בוא עמי ניסע יחד לאומאן, להשתטח על ציון רבינו הק' ר' נחמן מברסלב, ולבקש על בןך האבוד. ובוודאי יחזור וישוב בגשמיות, וגם ברוחניות, בזכות וכח הצדיק הקדוש רבינו זיע"א.

מר וולפסון שמע בקולו, ותיכף נסע יחד עם ר' הערש לייב לאומאן. הם הגיעו לשם בר"ח אלול, והאב הכאוב עלה תיכף לציון רבינו, ובכה הרבה במר נפשו, עד אשר הבטיח שאם ימצא את בנו, יבוא שוב על ראש השנה, להתפלל בקיבוץ אנ"ש יחד, כאזהרת רבינו.

לאחר ששפך את לבו, חזר לקייב. כאשר הגיע לעיר, רץ אליו בנו באהבה גדולה, כשהוא צועק ובוכה: אבא אבא היכן היית, הרי אני כל כך מתגעגע אחריך. והיה זה בעיניו לנס גלוי ומופת מרבינו, ואכן קיים את הבטחתו, ובראש השנה הבא הגיע לאומאן והתפלל יחד עם אנ"ש. הבן עזב את דרכו הרעה, ואף התקרבו יחד לאנ"ש, והלכו בדרך רבינו.

וכשהגיעו שנות הרעב - עקב היותו איש עשיר, מה גם שבעירו שבמחוז לניגרד, לא שרר הרעב כמו באוקריינא - היה שולח באופן קבוע לאנ"ש חבילות אוכל ובגדים, בהיותו מעריך את עבודתם בקודש, במצור ובמצוק.

רבי צבי ארי' ליפל ז"ל

המכונה ר' הערש לייב, נולד בלודז' שבפולין לאביו אהרן בצלאז'ל. בבחרותו למד בישיבת החפץ חיים, כששאלו אם להתקרב לדרך החסידות, ענה: 'אם לחסידות, לך לברסלב, הם לומדים ומקיימים שו"ע'.

זכה להגיע לאומאן בשנת תרפ"ג, ונשא לאשה את בת החסיד ר' אהרן קיבלטש'ער, התחבר לחבורת העובדים הנלהבים, וכמדליק מנר לני העביר את השלהבת עמו בעלותו לארה"ק בדרך נס בשנת תרצ"ד, בעבודות הנייעור בלילה והשתטחות על קברי צדיקים יחד עם עובדיה' ובני הנעורים אשר הלהיב לבם לילך בדרך העולה בית אל-ל.

מקום מגוריו: מנ"כ
מקום מגוריו: כ"ג חשוון תש"מ
מקום מגוריו: אומן-ירושלים
הר היותים

מספר: א.ה. מאנסי ניו יורק

יש 'ברסלב' ויש 'ברסלב' רבי!

כשהתיישבנו לשמוע את סיפורו של א.ה. מאנסי ניו יורק, הוא בוחר לתת כותרת לסיפור שלו: יש ברסלב ויש 'ברסלב' רבי... וכך הוא מספר:

היה זה אחרי תקופה די ארוכה בה 'הסתובבתי' בברסלב. הכרתי אנשים יקרים, ספרים נפלאים, ועצות חזקות ביותר, ומבחינתי הייתי מסתפק בהז.

בעיניי, ברסלב לא הייתה יותר מאשר 'דרך לעבודת השם'. היה בה ב'דרך' הזו אור מיוחד שמצאתי רק שם, והסכמתי אפילו על כך שר' נחמן היה הצדיק של הדור האחרון. אבל מבחינתי הוא היה בסך הכל צדיק שהגיע לעולם, גילה תורות ועצות, ולאחר מכן הסתלק למקומו בעולם העליון.

כל זה עד לאותה שנה בה הגעתי לחג השבועות לאומן. על אף שלא היה לי חיבור מיוחד לציון, כי כפי שאמרת לא הרגשתי שהרבי 'חי' או משהו כזה, נסעתי בכל זאת לאומן, כדי לזכות להבטחה המופלאה שהבטיח רבינו לכל המשתטח על קברו ואומר את ה'תיקון הכללי'.

בציון עצמו לא הרגשתי משהו מיוחד, אבל בסעודות אליהם הצטרפתי, התרחש המפנה הגדול. ישבתי בשולחן שבו היסב גם ר' משה גולשבסקי ז"ל עם בניו ועוד יהודים יקרים, כשהנושא היה עניין ה'צדיק', כוחו וגדולתו וההתקשרות אליו.

לב הפרשה

ראה אנכי נתן לפניכם היום פְּרָכָה וקִלְלָה

כשהש"ת מתחיל לדבר על הברכה, ולעומתה הקללה, שיחולו על עם ישראל לפי שמירת התורה והמצוות שלהם, הוא פותח בתיבת 'ראה'.

ללמדך, אומר ר' נתן (ליקוטי הלכות, נזקי שכנים הלכה א): "שכל הברכות והקללות, תלויות בראיית העיניים, כי עיקר התאוה והחמדה הוא על ידי ראיית העין, כמו שכתוב 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם'. כי העין רואה והלב חומד, כמו שאמר רבותינו ז"ל. גם עיקר פגם הברית תלוי בעיניים, והוא עיקר הרע'".

הזוכה לשמור עיניו מראות ברע, ממשיך על עצמו את כל הברכות. ולהיפך ח"ו - להיפך. ולא זו בלבד, אלא שראיית העין יש לה תוקף גדול כל כך, כאשר אנו רואים גם בהלכות נזקי שכנים, שבראייה לבד יכולים להזיק, "זוה בחינת רע עין שמזיק מאד".

וכל כך למה? - כי הרע נאחז ביותר בעיניים מחמת ששם נאחז פגם הברית כנ"ל, ועל ידי פגם הברית באין כל הקללות, כמו שכתב רבינו על פסוק ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה'.

גם בסעודות הבאות נסובה השיחה אודות ה'צדיק בעצמו', ועל כך שיש לנו רבי שהולך לפנינו. רבי כזה שהופך את כל העולם, ושוקד על הבאת העולם לתיקונו, כמו גם תיקון כל אחד בפרטיותו.

השיא היה בליל שבת שאחרי שני ימי יו"ט, כאשר בסעודת ליל שבת החל ר' משה יחד עם בניו לשיר ניגונים מופלאים שסחפו אותי לגמרי. אלו היו בעצם אותם המנגינות המוכרות של זמירות ליל שבת, כשר' משה 'הלביש' עליהם דיבורים מספרי רבינו ומהרגשות לבבו הבוער, בגדולת הצדיק ובעיקר על האהבה והגעגועים אל הצדיק בעצמו, לתקוות אפיו.

משם יצאתי לציון, שם ביליתי את כל הלילה הבא. האור אותו גילתי לא נתן לי מנוחה, ישבתי בציון וכספתי, השתוקקתי, ניגנתי והתפללתי... רציתי פשוט להיכלל באותה קדושה נוראה, להתבטל כל כולי לצדיק שאת אורו כבר טעמתי בספריו הנוראים.

עד אותו יום לא העזתי לקרוא לעצמי 'ברסלב'ר', האמת שלא ראיתי בכך עניין מיוחד, הרי אני לומד את הספרים ומתחזק ומה צורך להיקרא ולהשתייך לצדיק הזה דווקא. אבל ברגע שהכרתי את ה'ברסלב'ר רבי' התחלתי אני להיות 'ברסלב'ר חסיד'.

אחרי 'שבועות' חזרתי לישיבה ורצייתי פשוט לצעוק בקול: 'יש רבינו בעולם'. מאז התחלתי חיים חדשים, הכרתי את ה'צדיק' שהולך לפני, לעד ולנצח נצחים.

ההולכים בתורת ה'!

בשבועות האחרונים יצא ארגון 'תמימי דרך' בקמפיין נרחב ומיוחד לעידוד ההליכה עם התורות, בדגש מיוחד על בהירות הדברים, בכדי שכל אחד ירגיש חלק ויקח את הדברים אל ליבו בהבנתו את נחיצות ענין ההליכה עם תורה!

במסגרת הקמפיין הודפסה חוברת מיוחדת המבארת בצורה נפלאה וברורה את כל החלקים הכלולים בעניין זה.

אומן ראש השנה!

בשבת קודש זה המהווה שער לחדש אלול הבעל"ט, כשיום הדין הגדול והנורא קרב ובא - זהו הזמן להתעורר בעניין התפילות וההשתדלות הנכונה בעניין הקיבוץ הקדוש בראש השנה, שלא להרפות מתפילות ותחנונים על עניין נשגב זה.

כמו כן, בימים אלו מעדכנים חברות הנסיעות של אנ"ש על פתיחת ההרשמה לנסיעות לראש השנה, וכן כמה מחבורות אנ"ש הודיעו על נסיעות מאורגנות לקראת ראש השנה.

והגית בו יומם ולילה

בחבורת 'חיי נצח' בעיר ביתר התקיימה ישיבת בין הזמנים לכלל בחורי אנ"ש דרי העיר, בה השתתפו כ-100 בחורים כ"י, ללימוד משותף מידי יום.

בכנס הפתיחה נאמו הרה"ח ר' יהושע מאיר דויטש שליט"א, והר"ר יעקב נתן אנשין שליט"א.

מהנעשה והנשמע

הודעה מהמערכת: במסגרת ההתחדשות הכללית המאפיינת את גיליוננו, ברצוננו לבקש מכלל הציבור להודיעו על כל הערה והארה, לתועלת הרבים.

ביהמ"ד אנשי הצדיק בי"ש: במסגרת כולל חצות 'חברים מקשיבים', התקיימה 'ישיבת בין הזמנים' לבחורים, בו זכו לקום חצות ולהתפלל כוותיקין, וכן נערכו נסיעות לשדה ודרשות מפי חסובי אנ"ש.

ת"ת ברסלב בי"ש: התקיימה 'חומש סעודה' לתלמידים היקדים שזכו להתחיל בלימוד החומש.

עבודת חודש אלול - תשובה ותיקון המעשים, או הכנה לנסיעה לר"ה?

עסק ההכנה לנסיעה הק' לאומאן, ועבודת חודש אלול בתיקון המעשים - האם סותרים הם זה לזה? כיצד משתלבת עבודת ההמלכה וחרדת יום הדין של ראש השנה, עם ה"ראוי לו לשמוח מאד מאד" למי שהיה אצל רבינו על ר"ה?

שאלה: עסק ההכנה לנסיעה הק' לאומאן, ועבודת חודש אלול בתיקון המעשים - האם סותרים הם זה לזה? כיצד משתלבת עבודת ההמלכה וחרדת יום הדין של ראש השנה, עם ה"ראוי לו לשמוח מאד מאד" למי שהיה אצל רבינו על ר"ה?

תשובה: שאלה זו (כשאר השאלות על משנתה של ברסלב) נוצרת מתוך הסתכלות חיצונית של אחד העומד מבחוץ, מבלי להתחבר באמת לנשמת אפה של תורת ברסלב, שכל מהותה, סודה, עניינה ועצמותה, הוא אך ורק דבר אחד ויחיד: "להתקרב אליו יתברך באמת!" - שזאת היא בעצם התכלית הנצחית שלנו.

על קוטב זה ריחם עלינו השי"ת, ושלח והוריד לנו בדורות הללו - אשר החושך הולך וגובר - את נשמת רביה"ק שיאיר את עינינו בתורתו, מעשיותיו, שיחותיו, עצותיו ואזהרותיו, כיצד דווקא מתוך החושך הגדול נזכה לאור גדול, ולהפוך את העולם החומרי והמגושם הזה לכסא כבודו.

והנה, על כלל גילוי ותיקונו של רביה"ק הלא דיבר והזהיר מפרשות ש"הראש השנה שלי עולה על הכל" (חיי מוה"ר, תג) ו"שיכולים אז אנשים לקבל תיקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תיקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפילו הם לקבל תיקון" (טו, טז). דהיינו, שהסיעו והעזרה מיותר גדולה שיש לרביה"ק להציע לאותו מבקש ה' - שנפשו כמהה ושווקה לזכות לקרבתו ית' - הוא פשוט לקום ולנסוע אומנה, ולהיות אצלו על ראש השנה.

הוא אומר: כלל עצם ההתקרבות לרביה"ק אין לה שום מטרה ותכלית אחרת חוץ מזו. וכאשר נפשו של איש השראלי מלאה בציימאון רוחני, ואשר לכן הוא תר ומבקש ומחפש למקור של אור וחיות, שיוורנו וילמדנו כיצד להתקרב אל השי"ת באמת - כאן מופיע רביה"ק במלוא עוזו והדרו ופורש לאביון כפו שיבוא לחסות בצל כנפיו. ודרך תורתו ועצותיו, הרי הוא מלווה באופן רוחני את מקורביו ומסייע אותם לבוא לתכליתם הטוב, וכמו שמפורש בחז"ל: "תנו רבנן כשהאדם הולך בדרכי קונו הרבה... נשמתן של צדיקים מסייעין אותו" (והר חדש נח דף לה).

אמור מעתה: כל העסק עם ההכנה לנסיעה הגדולה, וכל העסק עם ה'להיות אצלו על ראש השנה' - כל נשמת ותכלית הענין הזה היא אך ורק הנקודה הזאת: "הנה ימי המשפט והדין הגדול של ראש השנה ממשמשין ובאין, וכבר בירכו ראש חודש אלול וצריכין לרעוד ולפחד מאד ממשפט הזה שנוגע לחיים נצחיים ואי אפשר לשחד בממון ולפייס בדברים" (עלים לתרופה, מכתב קעט).

בשביל זה, ורק בשביל זה זכינו וקיבלנו את ה"ליקוטי מוה"ר"ן" - "כי אך לזה היתה כוונתו הקדושה, לעורר ישנים ולהקיץ נרדמים, להישיר לבות בני אדם אחינו בני ישראל אליו יתברך, לאמר לאסורים צאו לאשר בחושך הגלו, לפקוח עיניים ערות, ולהוציא אסירים בכושרות, להוציא ממסגר אסיר מבית כלא יושבי חושך, האסורים בתאוותיהן, והלכודים בהבליהם, והנדחים בעוונותיהם, להטות לבבם אליו יתברך להשיבם אל ה' באמת בדרך הישר

מה אם כן עושים? כיצד סוגרים את השנה? כיצד מתכוננים לשנה חדשה של המלכת השי"ת לא רק באמירה, אלא באמת שיראת ה' תחדור למעמקי הלב, ולחיות עם מלכות שמים באמת, כיצד עושים זאת? כאן הפתרון: להיות אצלו על ראש השנה! שכן "העיקר בכח הצדיק האמת, כי מאחר שזוכרין איך צריכין לפחד ולרעוד מעוצם הפגמים, תיכף מחיין ומשמחין עצמן מה שאנו סמוכין בכח גדול ונפלא כזה" (טו).

נמצינו למדים: דוקא הפחד הנורא והאיום מיום הדין; דוקא עבודת התשובה ותיקון ופשוש המעשים; דוקא הרצון המוחלט לקבל עול מלכותו באמת - הן הן שדוחפים ומאיצים בנו לקום ולנסוע, כי שם נקבל העזרה והסיוע לכל אלה.

נקודת הסב

עקר התשובה תלוי בלב, הינו במחשבה שפלב, שיתגבר לברח ממחשבות רעות ולחשב בכל עת מחשבות טובות. לשום אל לבו היטב מה יהיה תכליתו וסופו וכו', ולחשב עצות ותחבולות איך יזכה לשוב אל ה', ועל ידי זה יזכה לתשובה. ועל ידי זה יזכה להגיע ולהשיג אוריתא דעתיקא סתימאה, הינו סתרי פנימיות התורה, שהיו עקר שעשוע עולם הבא: (ליקוט עצות התשובה י"ח)

הרה"ח דוד אנשין שליט"א נדב 500 גליונות לרגל נישואי בתו למול טוב. זכות ההפצה תעמוד לו ולורעו לאחריו להתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות

הרה"ח יהושע גערטנער שליט"א נדב 1000 גליונות זכות ההפצה תעמוד לו להתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות

הרה"ח יוסף שווארץ שליט"א נדב 1000 גליונות זכות ההפצה תעמוד לו להתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות

הרה"ג ר' נחמן זאב פראנק שליט"א נדב 1000 גליונות זכות ההפצה תעמוד לו להתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות

המחוננים החשובים הרה"ח יצחק אייזיק דריק שליט"א ומחוננו הרה"ח שמואל ברוך פילמר שליט"א נדבו זכות הפצה בעיר בית שמש לרגל נישואי צאצאיהם שתיקיים יום ג' אלול באלמי פארהאנד בית שמש. זכות ההפצה תעמוד להם ולורעם לאחריהם להתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות

פרסם את העסק שלך כאן לאכפי קוראי הגיליון בכל העולם ויהיה לך חלק וזכות בהפצת הגיליון

פרסם את העסק שלך כאן לאכפי קוראי הגיליון בכל העולם ויהיה לך חלק וזכות בהפצת הגיליון

פרסם את העסק שלך כאן לאכפי קוראי הגיליון בכל העולם ויהיה לך חלק וזכות בהפצת הגיליון

לתרומות הנצחות בכרטיס אשראי בא"י בנדרים פלוס גיליון לבבי

טלפון בא"י: 02-5021316 • בארה"ב: 845.584.1011 אימייל: lewuvy148@gmail.com להערות, לתרומות והנצחות או להפצת הגיליון באזור מגוריך, נא להשאיר הודעה במערכת לקבלת העלון מדי שבוע ניתן לשלוח אימייל למערכת

סיעורים ושיחות בעבודת ה' מערכת ברסלב אידיש יוניט, סיעורי התקוות ועוד אר"י: 0330.390.0487 02.5.808.321 אר"י: 079.704.0073 718.362.8870 קול משיב לשואל ענגלאנד 0330.350.3064 קול איחוד ברסלב לשוה"ק 09-7721111